

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ Κ.ΘΕΟΔΩΡΟΥ Β΄ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗΝ ΟΜΙΛΙΑΝ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΞΙΝ ΤΩΝ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΓΕΝΕΥΗΝ.

Παναγιώτατε Οικουμενικέ Πατριάρχα κ.Βαρθολομαίε,

Μετ' ιδιαιτέρας χαράς και εξιδιασμένης τιμής αντιφωνούμεντες εις την Υμετέραν εναρκτήριοι προσλαλίαν, εκ μέρους της χορείας των Προκαθημένων των εκασταχού Αγιωτάτων Ορθοδόξων Εκκλησιών, **κατά πρώτον μεν**, αίνον και δοξολογίαν αναπέμπομεν τω εν Τριάδι Προσκυνουμένω θεώ, τω συναγαγόντι ημάς εν τω ευφήμω γνωστώ τούτω Διορθοδόξω Κέντρω του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ίνα, «εν ενί στόματι και μια καρδιά» διακηρύξωμεν «στεντορεία τη φωνή» την μεταξύ ημών ενότητα και διατρανώσωμεν μαρτυρίαν της Πίστεως ημών «εν τω συνδέσμω της αγάπης και της ειρήνης», διά της λήψεως των καταλλήλων Αποφάσεων και της αντιμετώπισεως λυσιτελώς των υπαρχόντων δυσκολιών και προβλημάτων, άτινα κωλύουσιν την αταλάντευτον και αδιατάρακτον πορείαν ημών προς την «λαμπράν και επιφανή» ημέραν, της συγκλίσεως της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου, **κατά δεύτερον δε** χαιρετίζοντες Υμάς φιλαδέλφως, ασπαζόμενοι «φιλήματι αγίω», ευχαριστούμεν εκ κέντρου καρδιάς, Παναγιώτατε, διά τον κόπον και τον μόχθον της προετοιμασίας της Συνάξεως ημών ταύτης.

Έχομεν βαθείαν την πεποίθησιν ότι ιστάμεθα ήδη άπαντες ενώπιον της ευθύνης ημών και της ιστορίας. Πορευόμεθα «επόμενοι τοις πατράσιν ημών», ψηλαφόντες την ποικίλως διδάσκουσαν ιστορίαν, ευγνωμονούντες τους προ ημών, δι' όσα εκοπίασαν κατά την πολυετή προετοιμασίαν της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου. Εν ταυτώ ου παύόμεθα διακονείν λυσιτελώς το παρόν της Εκκλησίας εν κόσμω, ατενίζοντες ελπιδοφόρως εις το μέλλον. Γνωρίζομεν καλώς και βιώνομεν παντοιοτρόπως ότι «οι καιροί ου μενετοί». Ο λόγος της Ορθοδόξου Εκκλησίας, «ως δρόσος Αερμών», καλείται ίνα δροσίση τους ποικίλους κάσωνας των καιρών, των εποχών και των Προσώπων, ου μη μόνον εν τη Πανορθοδόξω Οικογενεία, αλλά και εις τον σύμπαντα κόσμον. Γνωρίζομεν άπαντες καλώς και βιώνομεν «εν ποικίλοις πειρασμοίς» ότι, «ο λόγος του θεού ου δέδεται», διό και καλούμεθα, ιδίως κατ' αυτάς τας ημέρας, να συμβάλωμεν παντοιοτρόπως εις την έκφρασιν τούτου του λόγου «εν ενί στόματι» και «παντί τω αιτούντι», άνευ περισπασμών και διχοστασιών, αλλά μετά παρρησίας και καυχήσεως εν Χριστώ.

Η πορεία προς την Αγίαν και Μεγάλην Σύνοδον υπάρχει ήδη μακρά και πολλάκις ακανθηφόρος. Ιστάμεθα νυν ενώπιον του χρέους και της ευθύνης, γινώσκοντες καλώς ότι υπεράνω πάντων καθίσταται η Αγία ημών Εκκλησία και η μαρτυρία Αυτής, όπερ δέον όπως αποτελή την προτεραιότητα ημών εις τας συζητήσεις, προς εξεύρεσιν λύσεων και αποφυγήν αδιεξόδων και εμπλοκών. Καλούμεθα, ίνα αντιμετωπίσωμεν άπαντα όσα αναφέρθησαν ήδη εισηγητικώς και ίσως και άλλα τινα, αφορώντα εις την κατά πάντα άρίστην προετοιμασίαν της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου. Συνήχθημεν «επί το αυτό», ίνα δώμεν μαρτυρίαν πίστεως, λόγον αληθείας, σφραγίδα ενότητος, μήνυμα καταλλαγής και ειρηνεύσεως!

Ενωτιζόμεθα νοερώς την φωνήν του Ουρανοβάμονος Παύλου, ούτινος το ιερόν τούτο παλλάδιον φιλοξενεί τας εργασίας ημών, μαρτυρήσαντος, εν βαθεία επιγνώσει της αποστολής και του έργου αυτού, το, γνωστόν, «γέγονα τοις πάσι τα πάντα ίνα πάντας σώσω». Ούτος ο ένθεος και κατ' επίγνωσιν ζήλος, αύτη η προοπτική και κατεύθυνσις, συνέχει τας καρδιάς και τας υπάρξεις πάντων ημών, των αναλαβόντων και διακονούντων, χάριτι και βουλή θεού, την πηδαλιουχίαν των κατά Τόπους Αγιωτάτων Ορθοδόξων Εκκλησιών και εν τω φρονήματι τούτω καλούμεθα ίνα αρξώμεθα το, επίπονον μεν, αλλά χαροποιόν ιερόν ημών έργον ενταύθα, επ' ελπίδι της δαψιλούς χαριτώσεως του Παρακλητού, «του Πνεύματος της Αληθείας», ίνα αρθώμεν πάντες εις το ύψος των περιστάσεων και συμβάλωμεν εις την καλήν μαρτυρίαν της Αγίας ημών Εκκλησίας εις τον

σύμπαντα κόσμον.

Εν τῷ πνεύματι τούτῳ, τῆς εἰρήνης, ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει, εὐχαριστοῦντες τανάπαλιν τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα, βεβαιούμεν ὅτι ἅπαντες ἐσμέν ἔτοιμοι πρὸς «συλλειτουργίαν» τούτου τοῦ Συνοδικοῦ ἡμῶν ἔργου, εὐελπιστοῦντες σταθερῶς καὶ προσβλέποντες μετὰ γλυκείας προσμονῆς εἰς τὰ κράτιστα ἀποτελέσματα, τοὺς γλυκεῖς καρπούς καὶ τὰς βελτίστους Ἀποφάσεις, διὰ τὴν «Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν», τῆ Χάριτι τοῦ Πανσθενουργοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ συγκροτούντος ὅλον τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας.

Γένοιτο!